

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 2474/2025
24.06.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Јасмине Симовић и Радославе Мађаров, чланова већа, у предмету извршења извршног повериоца Републике Србије, Основни суд у Нишу, против извршног дужника мал. АА из ..., коју заступа законски заступник мајка ББ из ..., чији је пуномоћник Михајло Ђурић, адвокат из ..., ради наплате судске таксе, одлучујући о ревизији извршног дужника изјављеној против решења о трошковима поступка извршења садржаним у решењу Вишег суда у Нишу ГжИ 612/24 од 06.12.2024. године, у седници одржаној 24.06.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији извршног дужника изјављеној против решења о трошковима поступка извршења садржаном у ставу другом изреке решења Вишег суда у Нишу ГжИ 612/24 од 06.12.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија извршног дужника изјављена против решења о трошковима поступка извршења садржаном у ставу другом изреке решења Вишег суда у Нишу ГжИ 612/24 од 06.12.2024. године.

Образложење

Решењем о извршењу Основног суда у Нишу П 2628/22 од 20.05.2024. године, ставом првим изреке, обавезан је извршни дужник – таксени обвезник малолетна АА, коју заступа законски заступник мајка ББ, да у року од 5 дана од дана пријема решења плати дуговану судску таксу на тужбу у износу од 5.900,00 динара, опомену у износу од 390,00 динара и таксу на првостепену пресуду у износу од 5.900,00 динара, опомену у износу од 390,00 динара, као и казнену таксу од 50% од висине таксе, што укупно износи 18.480,00 динара на рачун извршитеља. Ставом другим изреке, је одређено извршење ради наплате новчаног потраживања из става првог решења на целокупној имовини извршног дужника таксеног обвезника, тако што ће извршење спровести извршитељ а жалба не одлаже извршење решења.

Виши суд у Нишу је решењем ГжИ 612/24 од 06.12.2024. године, усвојио жалбу извршног дужника, обуставио извршни поступак одређен решењем о извршењу Основног суда у Нишу П 2628/22 од 20.05.2024. године и укинуо све спроведене

извршне радње. Ставом другим изреке, одбијен је захтев извршног дужника за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против решења о трошковима извршног поступка садржаном у ставу другом изреке другостепеног решења, извршни дужник је изјавио благовремену ревизију, из свих законских разлога, позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/20), у вези одредбе члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, број 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). На основу одредбе члана 420. став 6. истог Закона, у поступку поводом ревизије против решења сходно се примењују одредбе овог Закона о ревизији против пресуде.

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији извршног дужника прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Предмет тражене правне заштите је одлука о трошковима извршног поступка коју суд доноси применом процесног закона, а погрешна примена процесног закона представља битну повреду одредаба парничног поступка, што није разлог за изјављивање посебне ревизије у смислу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

На основу изнетог, применом одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. став 6.. Закона парничном поступку и члана 39. Закона о извршењу и обезбеђењу ("Службени гласник РС", бр. 106/15 ... 9/20) и утврдио да ревизија није дозвољена.

Закон о извршењу и обезбеђењу прописује да против правноснажног решења нису дозвољени ревизија, нити понављање поступка (члан 27.). У извршном поступку и поступку обезбеђења сходно се примењује закон којим се уређује парнични поступак, ако овим или другим законом није другачије одређено (члан 39. истог Закона). На основу одредбе члана 420. став 1. Закона о парничном поступку, странке могу да изјаве ревизију против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан.

Имајући у виду да је извршни дужник ревизију изјавио против правноснажног решења донетог у извршном поступку у ком је искључено право на ревизију (члан 27. Закона о извршењу и обезбеђењу), то ревизија није дозвољена.

На основу одредбе члана 413., у вези члана 420. став 6. Закона о парничном поступку и члана 39. Закона о извршењу и обезбеђењу, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић